

Köszöntés

Kegyelem nektek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól:

„Ne féljetek, mert íme nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.” Ámen.

Kezdő: 72. 6: „Nagy alázatosan imádják...” (65. zsoltár dallama)

Derekas: 327. 1-4: „Ó, jöjjetek hívek...”

Fohász

A mi Istentiszteletünk megszentelése és megáldása jöjjön az Úrtól, aki Atya, Fiú, Szentlélek: teljes Szentháromság, Egy, Örök és Igaz Isten. Ámen.

Lekció: Mt 2,1-12

Imádság

Imádkozzunk a 368. dicséret szavaival...

Igehirdetésre készülő: 315. 5: „Ez az Úr Jézus, igaz messiásunk...”

Tit 2,11 „Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...”

Szeretett Gyülekezet!

A hírek világában élünk. Körbe vagyunk véve különböző médiumokkal: óriásplakátokkal, újságokkal, napilapokkal, magazinokkal, áruházak katalógusaival, tévés híradásokkal, hírcsatornákkal, az internettel, felugró YouTube reklámokkal, de még a telefonos applikációkban is beépítet hirdetések vannak. Valóban már olyan sok hír ér bennünket, hogy azt az információt, vagy szenzációt, ami nem üti meg az ingerküszöbünket észre sem vesszük. Új amerikai elnököt választottak, támadás történt egy berlini karácsonyi vásáron, politikai csatározás folyik a nyugdíjasoknak adott karácsonyi Erzsébet utalványról, 2017-ben megkezdhetik az új Duna híd építését itt Komáromban, tapírlány született a Győri Állatkertben. Valóban milliónyi hír vesz körül bennünket.

Karácsonykor azonban egy másfajta hír, az igazi és egyetlen egy hír nyomja el mindezt az emberi világ által generált nyüzsgést: az örömhír – az evangélium. De mi ez az örömhír, ami mégis olyan nehezen kap hangot és teret a világunkban? Mai alapigénk foglalja össze ezt a legjobban: az az örömhír, hogy megjelent az Isten üdvözítő kegyelme. Nagy örömet hirdetett az angyal a pásztorokkal: szavai szerint „üdvözítő született ma nektek”. A mai olvasmányunk is Isten kijelentéséről szól: örömet, reményt és kegyelmet hirdet mind a napkeleten feltűnt csillag a bölcseknek, mind pedig a jeruzsálemi írástudók kezében lévő prófétai ígéret, hogy Betlehemből fog származni a nagy fejedelem, aki legeltetni fogja a népet. Isten kijelenti, a világ tudtára adja legnagyobb hírt: hogy megjelent Fiában, Jézus Krisztusban az Ő üdvözítő kegyelme... és mégis képes nemcsak most, de 2000 évvel ezelőtt is az első karácsony alkalmával elsikkadni ez az hír.

Szeretett Gyülekezet! Istenünk igéje most elénk tárja az örömhírt, Isten kijelentését, a megszületett Jézus Krisztusban megjelent Isten kegyelme számunkra is. Most bennünket is indulásra hív karácsony örömhíre, hogy meghallva a hírek sokasága között az egyetlen igazán fontos híradást, hódoljunk a Testet Öltött Isten előtt. Így egyrészt tanítást kapunk arról, hogy hogyan jelent meg Isten üdvözítő kegyelme, másrészt pedig arról, hogy mi minden kell ahhoz, hogy meghalljuk és kövessük ezt az örömhírt.

1. Megjelent Isten kegyelme – örömhíre: a természetben és az írásokban

A legfőbb hír tehát az örömhír, az evangélium: az hogy Isten kegyelme megjelent Jézus Krisztusban. Ezt a hírt kijelentésszerűen adta a világ tudomására Isten. Isten önmagát, a maga kegyelmét mutatja be a megszülető Jézusban. Ezt az önkijelentését egyrészt a természeti világ rendjében is, másrészt pedig a prófétai írásokban is a világ tudtára adta. Isten kijelentése nem más, mint az Ő egyszülött Fia. Ha Isten akaratát, szándékát, értékrendjét, igazságát, törvényeit akarjuk felfogni és keresni, akkor egyedül az Ő Fiához kell járulnunk. Ahogyan a zsidóság számára megkérdőjelezhetetlen Isteni kijelentés volt a tízparancsolat és a mózesi törvények. A Tóra, úgy számunkra is egyetlen, de mégis egyetemes forrásunk a karácsonykor megszülető Isteni Kijelentés: Jézus Krisztus.

Az Ő születéséről szóló örömhír bejelentésének része a betlehemi csillag égi jelensége. A teremtett világ rendje is beszélt és jelzett arról, hogy a világ teremtője testet fog ölteni. A csillagászati kutatások és számítások segítségével egészen pontosan rekonstruálni lehet, hogy milyen is lehetett a napkeleti bölcseket vezető csillag. Krisztus előtti 7 és 5 között ugyanis több látványos jel is volt a természetben. Krisztus előtt 7-ben Jézus feltételezett születése előtt három alkalommal is különös bolygóegyüttállás történt. A korabeli asztrológia tudása, a csillagvizsgálat, amely gyakran a babonasággal és a pogány sorsba vetett hittel párosult mégis kimutatta Jézus születését. A napkeleti bölcsek az eredeti szóhasználat szerint ilyen perzsa csillagtudósok lehettek, akik a maguk pogány hiedelmei mentén ismerték fel Isten természetben adott kijelentését: hogy megszületett a zsidók királya.

Egy ifjúsági ének szövege mondja a következőket: „Róla beszél fű, virág, verebek és pacsirták...” A keresztyén gondolkodás és gondviselés hit szerves része az, hogy valamilyen módon a teremtett világ is beszél a Teremtőről. A teremtett világ reakcióját látjuk akkor is, amikor Jézus nagypénteken meghal a kereszten. Azt olvassuk, hogy 3 órán át sötétség borult a világra és földrengés is volt. Kizökken a világ a maga rendjéből, mert a világot fenntartó Isten Fia elhordozza halálával a világ bűneit. Így nemcsak karácsonykor Jézus váltságművének kezdetén beszél Róla a teremtett világ, de a váltságmű bevezéskor is: nagypénteken.

Azonban azt is látnunk kell, hogy a természeti világ jelei, reakciói mind másodrendű forrásai Isten kijelentésének. Azzal, hogy a keleti bölcsek az írástudók útbaigazítására szorulnak, elismerik, hogy a prófétai szónak, azaz a Szentírásnak nagyobb tekintélye van, hiszen egyszerűen pontosabban beszél Isten kijelentéséről. Így a karácsonyi csillagjelenés nem legitimálja a mai asztrológia és horoszkóp babonáságait, mert éppenséggel a csillagtudós napkeleti bölcsek is hódolnak Jézus előtt. Ha hiteles lenne a mai asztrológia, akkor csak Jézus váltságáráról volna szabad beszélnie. A csillagjóslás pogány sorshite és a babonások útkeresése karácsonykor véglegesen fejet hajt Krisztus előtt, mert Őbenne ismerik fel a

bölcsek Isten teljes kijelentését. A legfőbb hír, hogy megjelent Isten üdvözítő kegyelme, maga a teremtet világ is jelzést adott.

De amint láttuk, fontosabb és pontosabb forrás Isten Fiáról a Szentírás. A jeruzsálemi írástudók Mikeás próféciája alapján tudják egészen pontosan megmondani, hogy a júdai Betlehemből fog származni a nagy fejedelem. Mikeás mellett pedig sok más prófécia, ígélet, áldozati szertartás, törvényi rendelkezés, történet, szabadítás, ének és zsoltár beszél és utal előre a karácsonykor megszületett Jézusra.

Többször hallottam már azt, hogy egyesek azért vetik el az Ószövetségi írások olvasását, mert azok szerintük „nem keresztyének”. Az „Ószövetség a zsidóké, miénk pedig az Újszövetség” – mondják ők. Azonban így kidobják Isten ismeretének és bölcsességének jó részét: azt a hagyományt, amit Jézus teljesít be. Ha az ószövetségi ígéletek ismerete nélkül nézünk Jézusra, akkor nem látjuk meg Isten hűségét és szavahihetőségét. Az egész Szentírás Róla: a karácsonykor testet öltött Igéről tesz bizonyosságot: Jézusról: aki Isten valódi önkijelentése. Benne mutatja meg Isten a világ számára az Ő üdvözítő kegyelmét.

A bölcsek látogatásának története szerint a teremtet világ jelei és jelenségei valamint a Szentírás igéi is mind Jézus Krisztusról tanúskodnak. Az egyik teológiai tanárom mesélte, hogy unokájával megnézett egyszer egy keresztyén animációs filmet, amiben az események gyerekek és állatok kalandjain keresztül mondják el Jézus váltságművét. C.S. Lewis Narnia krónikái könyvsorozatról és filmekről van szó. Az unoka viszont csak ennyit mondott: „Jaj, papa! Te már mindenben ezt látod!”

Tanulság számunkra ennek a kisgyermeknek a mondása: mi vajon látjuk-e a világban, az írásokban Isten munkálkodását? Látjuk-e, hogy a világ szükségeire, bűneire Isten üdvözítő kegyelme lehet válasz? Látjuk-e a magunk életében azokat a csillagokat, amelyek akár fájdalmak között, akár örvendezve, de Istenhez vezetnek bennünket? Valljuk-e, hogy ez a világ az Úré, hiszen megváltotta azt: testet öltött és elhordozta a bűnök büntetését! Hisszük-e hogy Ő uralkodik most is, még akkor is, ha nem látjuk, vagy ha összezsapnak fejünk fölött a hullámok? És végül vajon Róla beszél nemcsak fű és virág, hanem a mi életünk, döntéseink, választásaink? Az úrvacsorai liturgiában fogadalmat teszünk, hogy mint az Ő megváltottjai az Ő dicsőségére fogunk élni. Karácsonykor a látjuk, hogy Isten megtartja az Ő ígéreteit: kijelenti az Ő üdvözítő kegyelmét Fiában. Mi is törekedjünk arra, hogy a mi életünk, döntéseink is Őreá utaljanak, beszéljenek az Ő dicsőségéről.

2. Hódolni Isten kijelentése előtt

A bölcsek karácsonyi látogatásában látjuk, hogy Isten üdvözítő kegyelmének megjelenése mind a természeti kijelentés formájában – napkeleti csillag – mind írásos formában – Mikeás betlehemi próféciája – megtalálható. Más-más forrásból, de mind a bölcsek tudnak Isten üdvözítő kegyelmének megjelenéséről mind pedig az írástudók, mégis nem ugyanúgy viszonyulnak hozzá. Egyikőjük megértve a kijelentést: Jézus születésének örömuzenetét távolságot, anyagiakat, fáradságot nem sajnálva és a biztonságot feladva útnak indulnak és hódolnak a Gyermekek előtt. Az írástudók, akik ismeretében volt a pontos helyszín mégis a helyükön maradnak. Sőt. Másféle ellentét is feszül e két tudóscsoport között. A bölcsek

nagyon örülnek, amikor Jeruzsálemből továbbindulva ismét megjelenik előttük az égi jel – ezúttal egy üstökös lehetet, ami a napot megkerülve ismét láthatóvá vált Kr.e. 5-ben. Isten megerősítéssel felel az ő odaszánásukra, kutatásukra, kockáztatásukra. Addig az írástudók, Heródes palotája és egész Jeruzsálem rettegnek: nyugtalanság fogta el őket. Heródes ugyanis a nép és a főváros lojalitását véreskezűséggel szerezte meg. Féltékenyen pusztít minden más tekintélyt, ami kétségbe vonja az ő uralmát. Jeruzsálem és a kijelentés birtokában lévő írástudók mégis ebben a nyugtalanságban maradnak inkább.

Két emberi válasz van előttünk: az egyik kockáztatva is, de hódol az önkijelentő Isten előtt, a másik pedig válaszok és bizonyosság nélkül marad. Mind a két csoport tudatában van Isten kijelentésének, mégis az egyik hódolatra indul, a másik rettegésben marad. Számunkra is ez két lehetőség áll fent, amikor korunk hír kavalkádjában eljut hozzánk Isten örömhíre. Vagy hódolatra és kockáztatásra indít bennünket Karácsony evangéliuma, vagy pedig maradunk a hírek összekuszáltságának bizonytalanságában.

Mert ha figyelmen kívül hagyjuk Isten örömhírét, nem járunk utána, nem áldozunk érte, nem lépünk ki a magunk kényelméből, lehet örömhír nélküli Karácsonyunk. Az írástudók és Jeruzsálem nem változott, nem hajlott a kijelentés ismerete ellenére sem. Heródes vérszomjas tombolása a betlehemi gyermekgyilkossággal tetőfokára hág csak, a túlélésre játszó írástudók, vezetők és a nép pedig lemaradnak arról, hogy személyesen részesüljenek Isten megjelent kegyelméből. A bölcsek viszont mernek változtatni: útra kelnek, kockáztatnak. Bízna Isten kijelentésében, rábízák az életüket, kétségeiket. Csak az ilyen bízó, kockáztató, a maga jól ismert világából kilépő válaszába fogadja be és érti meg Isten örömmüzenetét. Megtehették volna a bölcsek is, hogy Perzsiában maradnak, és figyelmen kívül hagyják az égi jeleket. Viszont számukra fontos volt, hogy ők maguk is hódoljanak, köszöntsék, fogadják és elfogadják Isten megjelenő kegyelmét.

Az ő hódolatukban részben már beteljesedik, hogy a pogányok vezetői és királyai hódolni fognak a messiás király előtt, amit a nemrég énekelt 72. zsoltár is megprófétál. Ezért is nevezi a hagyomány ezeket a csillagtudós bölcseket királyoknak. Részesülni ugyanis Isten megjelenő kegyelméből csak úgy tudunk, ha hódolunk előtte. Legyünk bármilyen nagy fizikai, vagy lelki távolságban útnak kell indulnunk nekünk is, hogy hódoljunk Isten előtt, imádjuk és magasztaljuk az Ő kegyelmét. Ezt másként nem lehet, mint közeledve. Hódolni nem lehet másként, mint csak térdet hajtva, a magunk gögjét félretéve. Hódolni csak úgy lehet, hogy minden kincsünket, testi-lelki értelemben az Úrnak ajánljuk. A mi ajándékunk ugyanis nemcsak arany, tömjén és mirha tud lenni, amelyek a királyoknak kijáró luxuscikkek voltak, hanem lehet a kitartó, igaz hit hűsége (arany), hálából fakadó jó cselekedeteink jó illata (tömjén) és szeretetünk másik embert gyógyító kenete (mirha).

Befejezés

Összefoglalásul: karácsony örömhíre nem új hír, mégis ez az egyetlen olyan örömmüzenet, amire ténylegesen érdemes odafigyelnünk. Karácsonykor ugyanis Isten megmutatja az Ő üdvöztető kegyelmét Jézus Krisztusban. Róla tesznek bizonyosságot az íráskok, az Ő fogadására készült az egész teremtet világ. Vegyük észre Isten örömmüzenetét a magunk életében: örömeiben és szükségeiben, vezesse tekintetünket akár a siker csillaga, vagy éppen a

fájdalmak mélysége! Tegyük mi magunk is láthatóvá Isten dicsőségét a magunk életében: hogy ne csak fák és a füvek beszéljenek róla, hanem a mi életünk is. Csak hódolattal és magasztalással fogadhatjuk érdemtelenül Isten megjelenő üdvözítő kegyelmét. Ahogy a bölcsek is bízva kockáztattak, nekünk is ki kell lépünk a magunk biztonságából, hogy hódolni tudjunk Isten előtt. Ajándékaink pedig legyenek a hálából fakadó gyümölcsöt termő életünk jó cselekedetei. Segítsen bennünket ebben Isten Szentlelke ezen a karácsonyon! Ámen.

Ráfelelő: 315. 6: „Hála legyen mennybéli szent Atyánknak...”

Imádság

Mindenható Édesatyánk a Jézus Krisztus által!

Dicsérünk Téged, hogy Te kijelented a Te szándékaidat Jézus Krisztusban! Köszönjük, hogy Őbenne a Te üdvözítő kegyelmed jelent meg közöttünk. Köszönjük, hogy Te ennyire drágának tartasz minket és ezt a világot, hogy nyilvánvaló tévelygéseink ellenére mégis Te vagy az, aki közeledsz hozzánk! Köszönjük, hogy Karácsony a nagy találkozás ünnepe lehet: hiszen a Teremtő megjelent a teremtett világban, Isten emberré lett, a halhatatlan Ige így vette magára a világ büntetését. Köszönjük, hogy a Te kijelentésed kegyelmet jelent. Köszönjük, hogy az örömhír, a mi üdvösségünk és váltságunk híre.

Add, hogy megragadhassuk a Te kijelentésedet: add, hogy fogadhassuk, elfogadhassuk a Te üdvözítő akaratodat! Adj bátorságot, hogy ha távol is járunk Tőled, merjünk elindulni feléd! Segíts bennünket kilépni a megszokott pályáinkról, hogy hódolhassunk a karácsonyi örömmüzenet előtt. Segítsd úgy használni és forgatni a Tőled kapott ajándékainkat, hogy azzal Téged dicsőítsünk ebben a világban!

Imádkozunk a betegekért és szenvedőkért! Te légy a gyógyítójuk és enyhülést adójuk! Imádkozunk a gyászolókért és a magányosokért! Te légy reménységük és vígasságuk! Imádkozunk gyülekezetünkért: minden fiatal és idősebb tagjáért! Add, hogy közösen: egy közösségként közeledjünk és érkezzünk meg hozzád, hogy hódolhassunk előtted! Imádkozunk egyházunkért, városunkért, országunkért! Te adj bölcsességet az elöljáróknak! Jézusért kérünk hallgass meg minket! Ámen.

Csendes perc, Mi Atyánk

Áldás

Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni a ti szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban! Ámen.

Hirdetések

Úrvacsora előtti: 329. 1-5: „Itt állok jászolod felett...”

Úrvacsora alatt: 440, 459, 460, 461, 462

Záró ének: 196. 1-7: „Mondjatok dicséretet...”